

[I. A. Hansen.]

mærke, naar man fastholder en grundigere Behandling paa Sessionen, saaledes som man ogsaa er kommet ind paa det i de senere Aar. Derved vil de fuldt tjenstdygtige paa betryggende Vis blive udskilt fra de delvis tjenstdygtige, saaledes at kun et Faatal af de fuldt tjenstdygtige vil trække sig fri.

Selv fra forsvarsvenlig Side møder man undertiden den Paastand, at den almindelige Værnepligt allerede under den nugældende Ordning er illusorisk; den er blevet et Lotterispil, siger man. Jeg synes ikke, det er rigtigt.

Paa Sessionen for 1929 erklæredes for ubetinget tjenstdygtige 12 989 Mand. Heraf indkaldtes 10 849 til Hæren og 1 266 til Søværnet, altsaa i alt 12 115. Af ubetinget tjenstdygtige gaar altsaa nu kun 874 fri ved Lodtrækning. Man kan dog ikke paa Grundlag af denne Kendsgerning sige, at den almindelige Værnepligt er afskaffet og erstattet af et Lotteri.

Jeg sagde før, at overfor saa ringe Styrker som i Forslaget foreslaaet var det vanskeligt at opretholde Værnepligt, men vi mener ogsaa fra vor Side, at Styrkerne er ganske utilstrækkelige. Vi mener det nødvendigt stadig at opretholde en Hær her i Landet, og saa længe vi har en Hær, ønsker vi, det skal være en Folkehær, det vil sige et tro Tværnsnit af hele vort fælles Samfund, og det ser jeg ikke kan sikres paa anden Maade end gennem Værnepligten.

Heri har vi hidtil haft den Glæde at være enige med den højtærede Forsvarsminister, og jeg skulde tro, vi er det endnu. Saa sent som i Fjor mener jeg i hvert Fald, at den højtærede Forsvarsminister vedkendte sig den Opfattelse, at saa længe vi har en Hær, maa vi ogsaa have Værnepligt, thi kun gennem Værnepligten er vi i Stand til at kunne opnaa det, som den højtærede Forsvarsminister i sin Forelæggelsestale paa Spalte 58 betegnede som en Nødvendighed, nemlig at sikre sig, at alle Samfundsklasser bliver repræsenteret indenfor Mandskabet.

Ja, det er en Nødvendighed, hvis ikke den væbnede Magt i givet Tilfælde kan brygtes at blive en Fare for den lovlige Orden og den politiske Frihed her i Landet. Ingen har da heller stærkere end Socialdemokraterne understreget dette. Jeg minde en Diskussion for en Del Aar siden, der førtes mellem „Politiken“ og „Social-Demokraten“ om dette Spørgsmaal. Herunder krav „Social-Demokraten“ nogle meget stærke Ord. Den skrev, at den

„hvervede Hær er en yderst forkastelig Tanke. En saadan Hær vil blive

rekruteret af særlige Elementer, som vil danne en frodig Jordbund for en særlig Landsknægttemoral og blive et Redskab til hvad som helst for Magthaverne.“

Der tilføjes, at

„den kan i givet Fald blive en Trusel mod Befolkningens forfatningsmæssige Ret“.

I Modsætning hertil opstilledes den Hær, der er udgaaet af den almindelige Værnepligt, som det sikre. Jeg gaar ud fra, at det er den nuværende højtærede Undervisningsminister, der har ført disse djærve Ord i Pennen; jeg synes, jeg kan kende hans Sprog.

„En Hær, udgaaet af almindelig Værnepligt, er i Hovedsagen et Tværnsnit af Befolkningen, og dens Brugbarhed har sin bestemte Begrænsning. Den lader sig ikke nemt anvende mod sit eget Folks Flertal, men kan — som mange Begivenheder viser — endog gøre Front mod Magthavere, som vil træde Folkets Ret under Fode.“

Det er den Dag i Dag vor Begrundelse for at holde paa Værnepligten.

Allerede under Diskussionen den Gang gjorde „Politiken“ den Indvending gældende overfor „Social-Demokraten“, at det var ikke nogen hvervet Hær, de Radikale foreslog; de 3 000 Rekrutter, som man den Gang vilde udskrive, skulde ligesom efter Regeringsforslaget nu melde sig frivilligt. „Social-Demokraten“ bemærkede hertil: Hvad forstaar man ved en hvervet Hær, om ikke just en Skare, der mod Betaling melder sig frivilligt, og hvem vil melde sig?

Ja, hvem vil melde sig? det er et andet Spørgsmaal. Hvilken Sikkerhed har den højtærede Forsvarsminister for, at han ved den Udskrivningsmaade, han her foreslaar, kan faa de 2 500 Rekrutter, som han skal bruge aarligt? Han har ingen anden Sikkerhed end den, han mener ligger i Lønnen. Han siger i sin Forelæggelsestale:

„Da det maa være en Nødvendighed, at alle Samfundsklasser bliver repræsenteret indenfor Mandskabet i Vagtværnet, maa dette Beløb fastsættes saaledes, at dette vil ske, og derfor er det bestemt at Beløbet fastsættes paa de aarlige Finanslove“.

Nu er dette i mine Øjne en ganske forkastelig Tanke, at Soldaterløningerne skulde fastsættes paa de aarlige Finanslove, det kunde blive en hyggelig Forhandling, man saaledes vilde faa under hver Finanslovbehandling om Tariiffen i Konstabelaget — men det er en Sag for sig. Forsvarsministeren har, som jeg siger, ingen Sikkerhed for, at han kan faa det Mandskab, Lovforslaget